

Dec. 30, 2018: Duminica după Nașterea Domnului (Fuga în Egipt)

Apostolul: Gal. 1, 11:19:

"Dar vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; Pentru că nici eu n-am primit-o de la om, nici n-am învățat-o, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos. Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată întru iudaism, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiiam. Și spoream în iudaism mai mult decât mulți dintre cei care erau de vârsta mea în neamul meu, fiind mult râvnitor al datinilor mele părintești. Dar când a binevoit Dumnezeu Care m-a ales din pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul Său, Să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L binevestesc la neamuri, îndată nu am primit sfat de la trup și de la sânge, Nici nu m-am suit la Ierusalim, la Apostolii cei dinainte de mine, ci m-am dus în Arabia și m-am întors iarăși la Damasc. Apoi, după trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să-l cunosc pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul din apostoli n-am văzut decât numai pe Iacov, fratele Domnului."

Evanghelia: Matei 2, 13:23:



"După plecarea magilor, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif, zicând: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și fugi în Egipt și stai acolo până ce-ți voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-Lucidă. Și sculându-se, a luat, noaptea, Pruncul și pe mama Lui și a plecat în Egipt. Și au stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se îplinească cuvântul spus de Domnul, prin proorocul: "Din Egipt am chemat pe Fiul Meu". Iar când Irod a văzut că a fost amăgit de magi, s-a mâniat foarte și, trimițând a ucis pe toți pruncii care erau

în Betleem și în toate hotarele lui, de doi ani și mai jos, după timpul pe care îl aflase de la magi. Atunci s-a împlinit ceea ce se spusese prin Ieremia proorocul: "Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângâiată pentru că nu sunt". După moartea lui Irod, iată că îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt, și i-a zis: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia sufletul Pruncului. Iosif, sculându-se, a luat Pruncul și pe mama Lui și a venit în pământul lui Israel. Și auzind că domnește Arhelau în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s-a temut să meargă acolo și, luând poruncă, în vis, s-a dus în părțile Galileii. Și venind a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin prooroci, că Nazarinean Se va chema."

Mai întâi, să ne concentrăm atenția asupra primelor 2 fraze ale apostolului din această duminică: "*Dar vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; Pentru că nici eu n-am primit-o de la om, nici n-am învățat-o, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.*"

Sf. Apostol Pavel spune clar cititorilor săi de acum două mii de ani, precum și celor din fiecare generație, de-a lungul celor două milenii, faptul că Evanghelia este mesajul lui Dumnezeu adresat oamenilor sub inspirație divină. Fiind de origine divină, Cuvântul lui Dumnezeu (Evanghelia) este infailibil și permanent, aceasta însemnând că este aplicabil (valabil) fiecărei generații până la venirea a doua a lui Hristos.

Când spun că mesajul evanghelic este valabil pentru fiecare generație, nu înseamnă că trebuie prezentat (manipulat) în așa fel încât să se conformeze mofturilor fiecărei generații, ci dimpotrivă, ca fiecare generație să se conformeze cu Evanghelia.

Citirea evanghelică din această duminică ne relatează fuga în Egipt a Sfintei Familii pentru a evita distrugerea de către Irod împăratul a noului născut, Fiul lui Dumnezeu: "*Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și fugi în Egipt și stai acolo până ce-ți voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-Lucidă.*"

Aș vrea să stabilesc o comparație între mânia lui Irod împotriva Fiului lui Dumnezeu și cea a unora dintre contemporanii noștri, care au aceeași ură împotriva creștinismului și împotriva lui Dumnezeu și își manifestă hotărârea diabolică de a distruge Cuvântul inspirat de Dumnezeu (Evanghelia) și orice noțiune despre Dumnezeu din școli, din mintea și practica oamenilor. Cu tristețe, unii dintre acești **irozi contemporani** sunt politicienii care invocă o corectitudine politică, adoptată de ei înșiși, pentru a-și atinge scopurile lor. Rezultatul este **o societate secularizată și un individ desacralizat**, golit de orice sentiment de răspundere personală, discernământ și valori morale, practic, un robot care se comportă sub influența unei violețe fără precedent emise de filmele de Hollywood și de jocurile electronice disponibile celor mai tineri din copiii noștri. Nu este de mirare deci, că din când în când auzim despre răbufniri demonice ale unor astfel de indivizi, care omoară persoane nevinovate fără nici un regret sau respect pentru viață.

Urmând exemplul Sfintei Familii, să căutăm adăpost sub oblăduirea Bisericii celei Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, unde întreaga familie (părinți și copii) pot crește duhovnicește în dragostea ce nemărginită a lui Dumnezeu Tatăl, care a dat pe Fiul Său cel Unul născut pentru mântuirea lumii!

Pr. George Bazgan

Agapa Duminicală

În această duminică NU VA FI Agapa duminicală.

Copiii de Altar:

**Arkin Gabriel Corbu
Arsenie Gavriș**

MESAJ DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

**Consiliul Parohial și Societatea Doamnelor
parohiei noastre adresează tuturor membrilor și
sprijinatorilor bisericii noastre cele mai bune doriri pentru
un CRĂCIUN FERICIT și
un AN NOU cu pace și sănătate!**

LA MULȚI ANI!

SFINTIREA CASELOR

**În ziua de 6 ianuarie sărbătorim Botezul Domnului (Boboteaza).
După Sfânta Liturghie va avea loc Sfințirea Mare a Apei, după care
părintele va începe sfințirea caselor.**

**Cei interesați sunt rugați să se înscrie pe lista de la biserică sau să
sune la părintele George la 780-473-0029 pentru programare.**

MEMBRIA / ANGAJAMENTELE FINANCIARE

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinitorii parohiei noastre să-și plătească membría cât mai curând posibil.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea răspunderilor financiare.

Vă rugăm, totodată, să vă înnoți angajamentele financiare anuale și să fiți cât mai generoși!

VĂ MULȚUMIM MULT !

TEOLOGIA ÎNTRUPĂRII MÂNTUITORULUI OGLINDITĂ ÎN COLINDELE DE CRĂCIUN

Iată-ne, prin harul iubitorului și milostivului Dumnezeu, pregătindu-ne pentru a sărbători încă odată măritul Praznic al mântuirii noastre, Nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Ori de câte ori sosește acest Praznic, nu putem să nu retrăim amintiri frumoase din copilăria noastră, legate de acest sezon festiv și plin de bucurie. Și, se pare că pe măsură ce înaintăm în vârstă, devenim tot mai sentimentali. Fie că împărtășim aceste amintiri cu membrii familiei noastre sau cu prietenii, fie că ne coborâm în adâncul ființei noastre și decidem să depănăm aceste amintiri în tăcere, acest exercițiu mintal își are explicația în intensitatea cu care am anticipat și apoi am trăit Crăciunul în nevinovăția copilăriei noastre, dar și în taina care învăluie acest mare, unic și greu de înțeles act de intervenție a lui Dumnezeu în istorie, pentru mântuirea noastră.

Din momentul când îngerii au cântat prima colindă de Crăciun *“Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”* (Luca 2: 14) în noaptea sfântă a Nașterii Domnului, creștinii le-au urmat exemplul, propovăduind din generație în generație, vreme de peste două mii de ani, mila cea bogată, compasiunea și dragostea cea fără de margini ale lui Dumnezeu față de neamul omenesc.

Cine dintre noi nu-și amintește de anii când, împreună cu alți copii, mergeam cu colinda din casă în casă, înfruntând cu curaj zăpada mare și frigul nopții? Deși o făceam pentru darurile sau banii pe care ni-i ofereau gazdele, nimeni (nici chiar părinții noștri) nu ne-au spus că, de fapt, noi repetam ceea ce făcuseră îngerii în noaptea Nașterii lui Iisus: răspândeam lumii vestea că s-a împlinit făgăduința lui Dumnezeu Tatăl de a trimite în lume pe Unicul Său Fiu pentru mântuirea neamului omenesc. Noi eram îngerii timpului nostru care vesteam bucuria cea mare păstorilor, gospodinelor, țăranilor, muncitorilor, dascălilor, preoților, etc., comunităților noastre. De aceea trebuie să încurajăm pe copiii și nepoții noștri să continue această tradiție minunată de vestire și preamărire a venirii Mântuitorului la noi.

Să analizăm acum conținutul unora din aceste colinde, transmise din generație în generație, și să înțelegem că ele nu sunt cântece fără sens, alcătuite la întâmplare, ci mai degrabă, mesaje bine gândite, pline de înțeles teologic și doctrinar, avându-și originea în Europa, unde mesajul creștin a fost propovăduit de înșiși Apostolii Fiului lui Dumnezeu cel Întrupat.

Ținând seama de relatările evanghelice, unele colinde evidențiază prezența și participarea, la evenimentul Nașterii Domnului, a elementelor naturii (**aștrii cerești**) și a **personajelor (martorilor oculari)**, atât **din lumea văzută**, cât și din cea **nevăzută**: “*Steaua sus răsare / Ca o taină mare / Steaua strălucește / Și lumii vestește*” (Steaua sus răsare); “*La Vitleem colo jos / Cerul arde luminos / Precurata naște astăzi pe Hristos*” (La Vitleem colo jos); “*Îngerii cântau / Păstori fluierau / Magii se-nchinau / Toți se bucurau*” (Praznic luminos);

Colindătorii au un rol dublu: acela de **vestitori (îngerii generației lor)** ai evenimentului care marchează începutul mântuirii lumii, precum și acela de **răscolitori de conștiințe (prooroci)**, îndemnând gazdele să se pregătescă, nu numai din punct de vedere material, ci și duhovnicesc, să-și împodobească candelile sufletești pentru primirea Mirelui: “*Sus boieri, nu mai dormiți / Vremea e să vă treziți (gătiți) / Casa să v-o măturați / Și masa s-o încărcați*” (Sus plugari);

Întruparea celei de a doua persoană a Sfintei Treimi **din Fecioara Maria** este absolut reală („*Și Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit între noi*” - Ioan 1: 14). Drept consecință, Fiul lui Dumnezeu cel întrupat, din punct de vedere al firii omeneste, pe care a asumat-o de bunăvoie, are nevoie de aceeași **gingașă îngrijire și protejare** împotriva **elementelor naturii**, ca orice prunc plâpând: “*Din Fecioară S-a născut / Și cu lapte S-a crescut / Cu scutece S-a năfășat / Și în brațe S-a purtat / Domnul Iisus Hristos*” (Nouă azi ne-a răsărit); “*Mititel, înfășețel / În scutece de bumbăcel / Vântul bate, nu răzbate / Neaua ninge, nu-L atinge*” (Astăzi s-a născut Hristos);

Mesia cel făgăduit de Dumnezeu Tatăl și prezis de proorocii Vechiului Testament nu **S-a născut** dintr-o femeie oarecare, ci **din Fecioara Maria, din Precurata**, care fusese pregătită pentru acest rol înainte de nașterea ei și apoi prin petrecerea vieții la Templu, în rugăciune și devoțiune totală: “*Că astăzi Curata / Prea nevinovata / Fecioara Maria / Naște pe Mesia*” (Steaua sus răsare); “*Precurata naște astăzi pe Hristos*” (La Vitleem colo jos).

Un alt adevăr teologic-doctrinar, care stă drept fundament al propovăduirii Bisericii Ortodoxe, este cel privitor la **deoființimea Fiului lui Dumnezeu cu Tatăl și cu Duhul Sfânt și existența Sa din veșnicie**, împreună cu celelalte două personae ale Sfintei Treimi. Nici acest adevăr nu rămâne neevidențiat de frumoasele noastre colinde: “*Astăzi S-a născut / Cel fără de nceput / Cum au spus proorocii*” (O, ce veste minunată!).

Nici **elementul pastoral**, care este parte intrinsecă a etosului românesc, nu lipsește din mesajul colindătorilor. Colinda intitulată “**Trei păstori**” este de o frumusețe unică în acest sens. Cei trei păstori își unesc eforturile în a căuta și culege cele mai frumoase și mai reprezentative **flori din spațiul mioritic**, pe care apoi, cu măiestrie și finețe le împletesc într-o **cunună**, pe care i-o oferă **Pruncului Împărat** ca dar din partea întregului neam românesc. Ei joacă rolul **Magilor români** care, prin darul cules cu grijă din grădina Maicii Domnului (România), reprezintă sensibilitatea sufletului românesc și totodată îndeplinirea unui **act liturgic, de epicleză**, prin oferirea celor pe care Dumnezeu ni le dăruiește, ca dar spre sfințire (“Ale Tale dintru ale Tale, Ție-Ți aducem de toate și pentru toate”): “*Trei păstori se întâlniră / Și așa se sfătuiră: / Haideți fraților să mergem / Floricele să culegem / Și să facem o cunună / S-o-mpletim cu voie bună / Și s-o ducem lui Hristos / Să ne fie de folos.*”

Întruparea Mântuitorului face parte din planul veșnic al lui Dumnezeu Tatăl de **mântuire a neamului omenesc**, pe care-l înfăptuiește prin trimiterea în lume a Unicului Său Fiu. Acesta însă este un act trinitar, pentru că la el participă, de bunăvoie, atât **Fiul, care vine** (“**în numele Tatălui**”), cât și **Duhul Sfânt**, prin rolul Său în actul de concepție a lui Hristos: “*Pe Fiul în al Său nume / Tatăl L-a trimis în lume / Să se nască și să crească / Să ne mântuiască*” (O, ce veste minunată!).

În altă colindă găsim aceeași idee dar, de data aceasta, dezvoltată și plină de înțeles biblic și teologic; Nașterea Domnului este descrisă ca **înfăptuirea protoevangeliei**, în care **Fecioara Maria este mijlocitoarea actului de înnoire a neamului omenesc**, descendent din protopărinții (“strămoșii”)

Adam și Eva: “*Raiul cel închis / Azi iar s-a deschis / Șarpelui cumplit / Capul s-a zdrobit / Și strămoșii iară / Prin Sfânta Fecioară / Iar s-au înnoit*” (Praznic luminos);

În cele de mai sus am făcut referire doar la cele mai cunoscute colinde din vastul tezaur pe care-l avem. Obiceiurile noastre legate de Praznicul Nașterii Domnului sunt de o frumusețe, profunzime și bogăție teologică neegalată. Dacă ne gândim la “Cântecul de Stea,” acesta singur poate fi subiectul unui eseu.

Închei cu urările de sănătate și bucurie, în mod superb exprimate în “Colindița: ”*Sus, mai sus v-am înălțat / Ce-am știut tot v-am cântat / Rămâneți dar sănătoși / Sănătoși și bucuroși / C-ați ajuns ziua cea sfântă / Când colindele se cântă / Sărbătoarea lui Hristos / Să vă fie de folos!*”

Pr. George Bazgan

Conduita Creștinului în Biserică

Înainte de a vorbi despre ”conduita în biserică,” este important să răspundem la întrebarea: **”De ce venim la Biserică?”**

Venim la biserică în zi de duminică (Ziua Domnului) pentru a ne reafirma vocația noastră de ființe liturgice, pentru a continua creșterea noastră duhovnicească și a ne consolida comuniunea noastră cu Hristos și Biserica Sa, care a început atunci când am fost primiți în comunitatea credincioșilor prin Tainele inițierii creștine: Botezul, Mirungerea și Sf. Euharistie (Împărtășanie).

Pentru un creștin ortodox, participarea la Sf. Liturghie este nu numai un privilegiu ci și o obligație. Este un privilegiu întrucât noi, în calitate de membri ai Bisericii văzute, suntem chemați să aducem darurile euharistice (pâinea și vinul), să luăm parte la transformarea lor în Trupul și Sângele lui Hristos și apoi, să ne împărtășim cu ele sub forma Sfintei Euharistii, toate acestea în contextul Dumnezeieștii Liturghii, cea mai înaltă formă de rugăciune pe care o putem oferi lui Dumnezeu. Este, de asemenea, o obligație, împlinind astfel una din poruncile bisericești.

Pentru a beneficia cât mai deplin de prezența noastră în biserică, trebuie să ținem minte câteva reguli:

1. Veniți la biserică la timp (înainte de ora 10:00) pentru a participa la întreaga Sf. Liturghie.

2. Dacă, totuși, slujba este începută, opriți-vă și vedeți ce se întâmplă. Dacă ați venit în timpul citirilor scripturistice (Apostolul sau Evanghelia), așteptați la intrare până când citirile s-au terminat și apoi, în liniște, luați-vă locul.

3. După ce v-ați așezat, luați cartea cu rânduiala Sf. Liturghii și urmăriți cu atenție slujba, citind toate rugăciunile.

4. În timpul Sf. Liturghii nu este permis să vă plimbați prin biserică sau să vorbiți unii cu alții. Faceți aceasta la sfârșit, în timpul Agapei frățești.

5. În semn de respect pentru partea cea mai importantă a Sf. Liturghii, după ieșirea cu Sfintele daruri, nu mai venii în față la icoane. Faceți aceasta la sfârșitul slujbei.